

MGR JOLANTA BANAK-NOWAK

OPIS I ANALIZA PRACY NAD ROLĄ ANNY W SZTUCE GRZEGORZA SKURSKIEGO „...A KOBIETY KOCHAJĄ...” W REŻYSERII ANETY MUCZYŃ.

Streszczenie rozprawy doktorskiej napisanej pod kierunkiem prof. dr hab. Zofii Uzelac na Wydziale Aktorskim Państwowej Wyższej Szkoły Filmowej, Teatralnej i Telewizyjnej im. Leona Schillera w Łodzi.

Podstawowym celem dysertacji jest opisanie i analiza pracy nad rolą Anny ze szczególnym uwzględnieniem humanistycznej refleksji nad aktem twórczym, filozoficznych rozważań nad istotą bytu i analiza działań postaci w aspekcie psychologicznym.

W rozdziale I przedstawiłam portret Grzegorza Skurskiego, jego dorobek oraz opis tematyki i wątków, jakie zawarte są w dramacie „...a kobiety kochają...” oraz relacje między Anną, a pozostałymi osobami dramatu w związku z wydarzeniami, którym muszą stawić czoła. W rozdziale tym umieściłam też obszerny opis postaci Anny, bogactwo psychologiczne i emocjonalne, jej wielowymiarowość, oraz zbudowany w mojej wyobraźni życiorys do momentu spotkania z Robertem, jej mężem. Ta sztuka to studium zazdrości. To traktat o sile miłości i cierpieniu. O emocjach, uzależnieniach i słabościach, a w tle sprawy ostateczne.

Rozdział II to rozważania na temat duszy i ciała w aspekcie filozoficznym i mistycznym. Temat sztuki skłania do takich refleksji, bo nie mamy do końca pewności, gdzie leży granica między życiem, a śmiercią. Główną postacią jest Anna, to z jej perspektywy obserwujemy rozwój rozgrywających się scen, ale spiritus movens dramatu jest niema postać Roberta, który jest w stanie śpiączki po wylewie; żyje poza świadomością. On jest siłą sprawczą wszelkich działań Anny i Margaret, kobiet, z którymi był związany. Konstrukcją dramatu jest dialog dwóch kobiet.

Rozdział III zawiera opis elementów tworzących spektakl: reżyserię, muzykę, światło oraz omówienie użytych w spektaklu środków ekspresji w zakresie artykulacji i środków głosowych, stanowiących stronę dźwiękową przedstawienia. Umieściłam też kilka spostrzeżeń i refleksji na temat funkcji mowy oraz znaczenia artykulacji w różnych dziedzinach życia.

Rozdział IV to odbiór spektaklu przez widzów, ich uwagi i emocje jakie towarzyszyły percepcji przedstawienia. To również ujęcie tematów zawartych

w sztuce Grzegorza Skurskiego i jej poszczególnych elementów, które jako uniwersalne i ponadczasowe są treścią innego wybranego utworu filmowego. Przedstawiłam dla porównania film „Spadkobiercy” - reż. Aleksander Payne, gdzie również miłość, zdrada, zazdrość są głównymi tematami opowiadania, a cierpienie z powodu choroby bliskiej osoby potwierdza ważkość problemu.

Rozdział V to rozważania nad istotą twórczości artystycznej z punktu widzenia psychologii, filozofii i twórców dzieł sztuki oraz pytanie o kryteria oceny i interpretacji tych dzieł. Rozdział ten to również przemyślenia na temat roli wyobraźni w procesie twórczym.

W podsumowaniu zawarłam moją metodę pracy nad rolą Anny oraz omówiłam wszystkie elementy, które miały wpływ na zbudowanie postaci. Ta praca jest rodzajem zamknięcia pewnego etapu życia, gdzie mogłam zawrzeć swoje doświadczenia, pasje, fascynacje, moje wybory i zainteresowania w formie pracy doktorskiej. Aktorstwo to nie cel, to droga, która nie ma końca, tak jak nasze życie, które jest tylko fragmentem nieskończoności.

